

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu č.088

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 8, číslo 088

-- Since 1999 --

Listopad 2006

VZPOMÍNKY A SNY

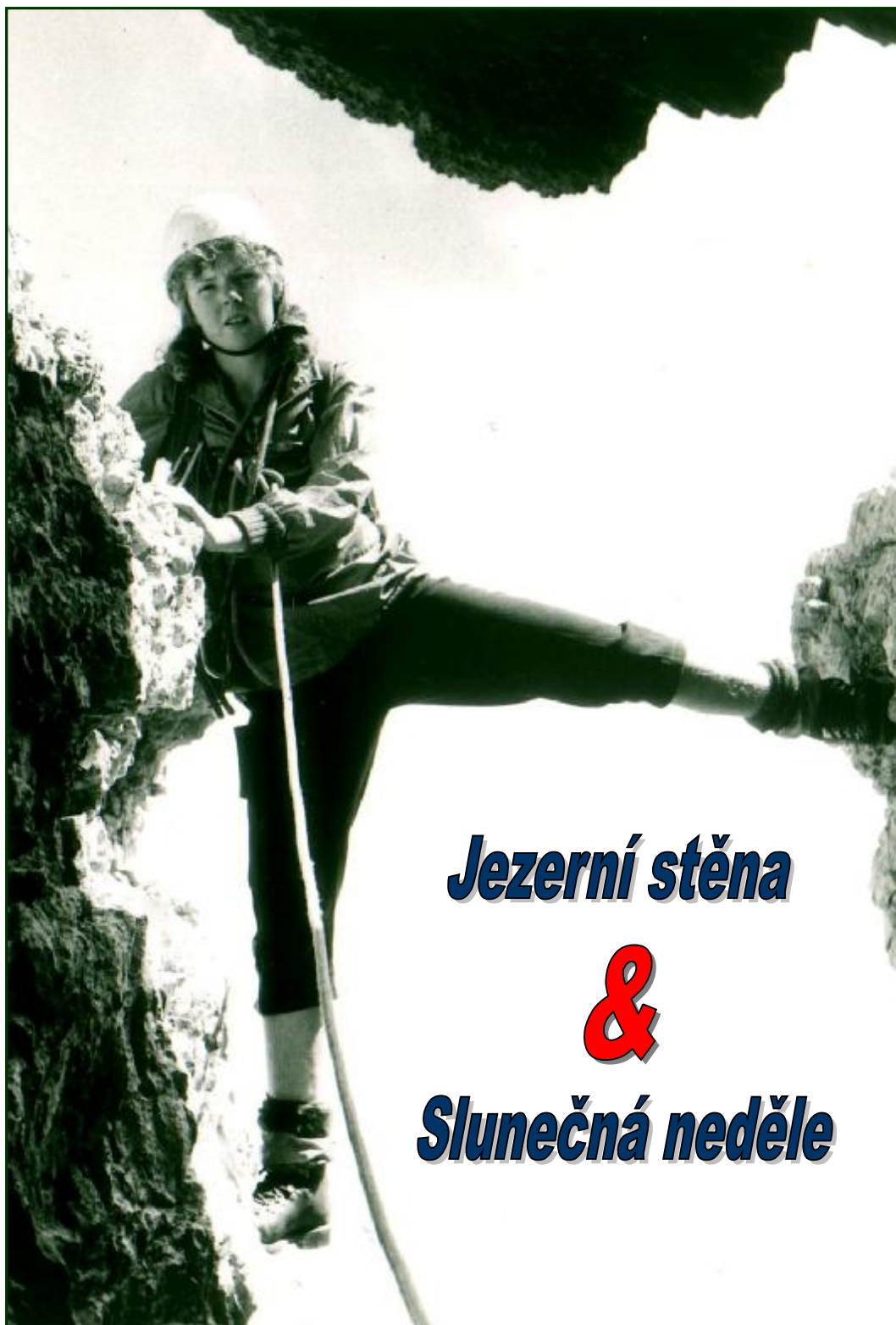

TODD
SKINNER

„Čím déle jsem byl u soutěžního lezení, tím více mi bylo jasné, že úspěchy v soutěžích budou zapomenuty. Chtěl jsem vytvořit něco trvalého, za čím se jako starý muž budu moci ohlédnout. Vzpomínky a sny o budoucnosti jsou pro mě stejně silné jako přítomnost a já bych nechtěl nikdy litovat, že jsem to či ono neučinil...“

V tomto čísle

- ✓ Jezerní stěna & ...
- ✓ Expedice Doga
- ✓ Dvě zprávičky z hor
- ✓ Zpráva pro všechny quakery
- ✓ Něco o jachtingu
- ✓ Bouldering - Vesecké údolí
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Jezerní stěna

&

Slunečná neděle

Dáša Kropáčková na Cima Grande di Lavaredo, 15.8.1981, týden po Mt. Blancu

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Řekl bych, vše při starém. První deště a sníh vyhnaly některé z nás opět na překližku a začne tvrdá příprava na příští sezónu. Jini už netrpělivě leští krumpáčky a brousí mačky. Další snesli z půdy lyže a hledají tulení pásy. A někteří se jen přesunuli z pískovcových skal na ty žulové, čedičové, znělcové. Prostě takový běžný lezecký koloběh.

Listopadová schůzka byla letošní poslední na Kocandě. Tu prosincovou jsme se rozhodli přesunout na Poslední slanění, které, jak známo, bude 2. prosince v horolezecké chatě v Dolním Žlebu. Slanění si nenechte ujít - **Ivan Náhlík** bude promítat fotky ze svého úspěšného výstupu na Cho Oyu letos v květnu. Děvčata ho mohou požádat i o autogram..

Program listopadové schůzky:

- **Členské příspěvky ČHS.** Petr Jícha vybíral prašule, kdo nestihl, bude mít šanci ještě na Posledním slanění v D.Ž. 2.12.2006.
- **Poslední slanění CAO Děčín.** Honza Švihnos zajistil dříví, Pavel Horník přiveze pípu a tři sudy, guláš slíbila Jitka Červená. Ostatní je na nás..
- **Seznam potenciálních lezeckých objektů.** Byl vypracován seznam 44 skal, které zatím z nejrůznějších příčin unikaly lezecké pozornosti. Bude postupně doplňován a možná vznikne i mapa.
- **Výsledky HOB.** Výsledovka horolezeckého orientáku od Jany a Jaromíra Pospíšilových.
- Na **PNOB** neboli příměstský noční orientační běh nás pozvali David Nehasil a Ilča Škálová. Proběhne 16.11. v Lesné u Děčina.
- **Různé.** Fotky, nové cesty, plány atd..

Takže nezapomeňte - v prosinci nebude schůze ve středu, ale v sobotu 2. prosince v Dolním Žlebu. A na Kocandě se všichni sejdeme až v roce 2007...

Horám zdar!

Jezerní stěna & Slunečná neděle

Popis dvou (no, vlastně tří) prvovýstupů..

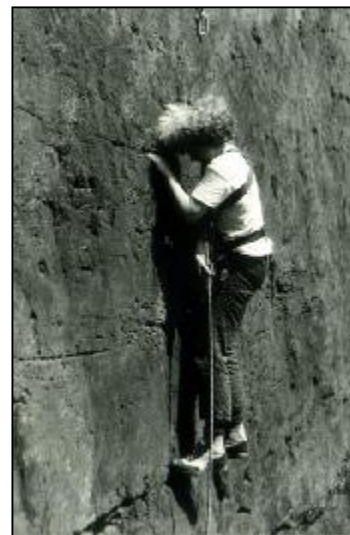
Dáša Kropáčková
Praha

Jezerní stěna, červenec 1986

Není nad jezerem Lago di Garde, ale nad umělým jezírkem na hraničním potoce s Německem na levém břehu Labáku. Část údolní stěny Hraniční jehly je vysoká 60 m, úplně kolmá a vystupuje přímo z hladiny. Na její levé straně nad hrází je už něčí prvovýstupák se smyčkou. Náš zájem se tedy obrací na volnou, širokou stěnu přímo nad hladinou. Jak k ní? Jezírko je hluboké až 5 m, voda modře průzračná, ledová i v létě.

Od motoráčku z Dolního Žlebu vlečeme ke hranici věci na lezení, kovárnu a nafukovací kajak. Vypadáme jak pašeráci. Převážíme se, převážíme výstroj a z lodičky nastupujeme. Komínem a šikmo doleva do stěny, kde pod „mrkví“ je vytipováno místo na kruh. Těžké lezení s mizerným jištěním vede k „mrkvi“, kde se Zdeněk pozoruhodně nasouká do maličkého výklenku a zaklíní se kolenem. Posílám kovárnu. Začíná vrtat – 20 m kolmo nad hladinou, do které dopadá písek vyklepaný z rouráku. Skála je tvrdá, v té pozici se trápí skoro hodinu, než 10 cm dlouhý kruh sedí. Zdeněk dobírá a já koukám, za co se vlastně držel a hlavně jak tam ten kruh mohl dát, když v té pozici – navíc špatně zajištěn – se nedá existovat ani chvíli.

Nad kruhem přes „mrkev“ jsou spárky, nad nimi je vidět kousek kapradí – naděje, že roste na poličce. Spárky jsou pekelně těžké, s hrůzou vidím, že u kapradí je polička hodně šikmá. Stojí se na ní špatně. Zkousím dát smyčku na několik míst, všude drží jen zdánlivě. Ještě krok a ve spáře objevují hodiny. Provazují je dlouho, už se mi klepou ruce. Uvažujeme o druhém kruhu. Tady bych nevydržela stát a vrtat čistě. Dobírám Zdenka

v hodinách a skoro se bojím koukat dolů. Je to neobvyklý pohled – modrá hladina 25 m pode mnou se mírně vlní. Přitahuje.

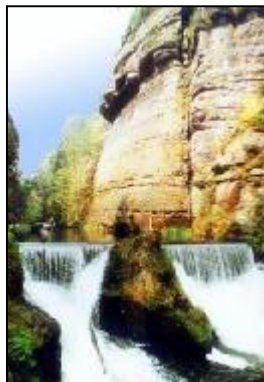
Zdeněk pokračuje jemnou spárou, která však končí v hladké stěně. Je třeba lézt šikmo doleva. Dává slušný uzel do spáry, ale z výklenku ve stěně vyjíždí volný balvan. Jen stačil uhnout – balvan chvíli letí vzduchem, a pak z hladiny vytryskl gejzír. Zdeněk se raději vrací ke mně. Jsem na radě. V místě, kde se vyvalil balvan je to hodně těžké. Chvíli snad nedýchám. Následuje velký balkón, kde zase dobíráme. Nad balkónem je ještě několik těžších kroků, s těmi si ale Zdeněk umí poradit.

Pracovní název „Přes mrkev“ se mění na „Jezerní stěnu“ a kupodivu se nedohadujeme o obtížnosti. Dáváme VIIc a je to náš nejtěžší prvovýstup. Zatím nemá přelez, kajak ve své lezecké výstroji má asi málokdo.

(Na snímku z roku 1984 **Dáša Kropáčková** během jiného výstupu.)

Slunečná neděle, květen 1988

Je 8. května 1988. Všichni jsou v Německu a já sedím doma a učím se. V poledne přijel Zdeněk, chce jet s kajakem na Ploučnici, ale já ho přemlouvám: půjdeme na Trojnožku.

Trojnožka je ve Hřensku v soutěskách, v místech, kde začíná horní plavba člunem. Zdeněk rád dělá cesty nad vodou, a proto máme už čtyři roky zatlučený kruh v údolní stěně. Do plánované cesty není od nástupu vidět, zakrývají ji velké převisy. Není vidět ani kruh, ale Zdeněk k němu, kousek starou cestou a pak šikmo doleva pod převisy, s jistotou dolézá. Sedět u prvovýstupáku není žádná pohoda – lana visí volně ve vzduchu nad říčkou a nohy stále sklouzávají pod převis. Také nad hlavou je převis – asi metrový, vlevo však ustupuje a dá se v něm nahmátnout ostrý sokolík.

Už první vyklonění za sokolík mi nedělá dobře v okolí žaludku. Ostrý je sokolík jenom dole a velký balkón, který Zdeněk sliboval nad převisem (tj. 2 m nad kruhem) je jednak malý, a pak je nad ním další převis. Nad tím, podle Zdeňkova ujišťování, stěna přes několik balkónů ustupuje, prý to loni určitě viděl z druhého břehu. Já do ní přes několik menších převisů nevidím, ale je mi jasné, že neustupuje ani o kousek. Dávám do spáry oblého sokolíka dvě smyčky a vracím se.

Dlouho se rozmýšlím. Zatím se na protějším břehu nakupili němečtí turisté, kterých tu, když je hezky, procházejí davy. Zdeňkovi se sedí stále hůř. Dávám mu přednost, s výmluvami ji odmítá. Nedivím se mu, vykreslila jsem stěnu dost hrůzostrašně. S posbíranou odvahou chytám sokolík, zakláním se, pak chyt v prvním balkónku. Za oblý sokolík se neudrším, proto pravou hluboko do spáry, ale ouha, levá se nevejde do spáry ani pod ní, ani nad ní. Asi nadávám. Přesahávám. Na druhém balkónku sokolík končí, chyt je vodorovný, velký, ale stále jsem v záklonu, tak začínají naskakovat bandasky. Zkouším se přitáhnout, kloužou mi nohy. Tak znovu. Konečně stojím na druhém balkónu. Smyčka za tenký stromek a asi 15 m přes několik nepříjemných bríšek na velký balkón a pak už snadno na vrchol.

Je tu vrcholová knížka z roku 1951. Dlouho si v ní čteme. Zdeněk tu byl mockrát (poprvé před 29 lety), já poprvé před patnácti... Byla to tenkrát jedna z mých prvních věží. Divím se, jak je náhorní strana vysoká – přes 20 m. Stahujeme lano a jdeme se na dokončenou cestu podívat z profilu. Vidět to předtím, tak bych tam nevezla.

Cestou k věci si prohlížíme zbývající stěny věže. Pravá hrana náhorní stěny je volná. Jak to, že ji nevylezl Bělina, když tu před deseti lety prošel a zanechal po sobě několik cest? Asi mu nepřipadala lezitelná.

Nejdříve chvíli bouldrujeme na nástupu, pak jdeme pro kovárnu. Jsí na řadě, říkám Zdeňkovi, já pak zatluču druhý kruh. Dává tedy první. Už k němu to není zrovna nejlehčí, zjišťuji při pendlu hned nad nástupem. Nad kruhem lezu v krásné, stále převísle přímé linii nad převisy, kde dávám 2. kruh. Nad ním si Zdeněk libuje, že už to nebude nahoru moc těžké, ale zdání zklamalo. Krajně těžký krok se nakonec podařil a další pěkná cesta je na světě.

Obě cesty jsou VIIIb, dlouhé okolo 35 m a ta druhá je jedna z našich nejhezčích...

Dáša Kropáčková - miniportrét

Dáša Kropáčková RNDr., nar.1963, absolventka Karlovy university v Praze, obor geologie. Pracovala v geologickém ústavu, od r.1991 podniká v oboru výškových prací.

První výstupy v r. 1971 na pískovcích v Jetřichovicích a ve Hřensku, od konce 70 let leze intenzivně. Velký počet výstupů ve Vysokých Tatrách v letních a zimních podmínkách, výstupy na Kavkaze (traverz Ljarver-Gestola-Tetnuld, Tot Tau), ve skupině Pamiro-Altaj (Zamok, Fanské hory - ženský výstup roku 1988). Ženský výstup roku na pískovcích v r.1985 (první ženské přežení Arnoldovy cesty v západní stěně Vorderer Torstein IXa). V 80tých letech členka českého reprezentačního družstva. Přes 200 prvovýstupů z toho 96 jako prvolezec.

Kladný vztah k lezení projevovala již jako batole voláním „Mámo, vem to na sokola“, když rodiče lezli Šikmou spáru na Malé žluté cimbuří v roce 1965...

Hřensko pod Velkým Pravčickým kuzelem, květen 1965. Již v tomto věku dokázala malá Dáša cestu „vyradit“..

Některé prvovýstupy Dášy Kropáčkové

Labské údolí - levý břeh

Čertova Stěna - Černobylská cesta VII. - 2.5.1986 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.

Čirtská Jehla - Mávátko VIIIb. - 1.5.1986 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.

Dešťová Věž - Několik vět VII. - 16.7.1989 Dáša Kropáčková, Z. Kropáček, M. Benešová.

Hraniční Jehla - Jezerní stěna VIIc. - 26.6.1986 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.

Strážce Čirty - Jižní cesta VII. - 2.5.1986 Dáša Kropáčková, Z. Kropáček.

Labské údolí - pravý břeh

César - Vzpoura gladiátorů VIIIb. - 4.10.1992 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.

Děčinská věž - Cesta pro mámu VII. - 25.9.1987 Dáša Kropáčková - Zdeněk Kropáček.

Mnich - Varianta VII. - 29.5.1982 Dáša Kropáčková - Zdeněk Kropáček.

Hřensko - Soutěsky

Trojnožka - Jaterník VIIIb. - 8.5.1988 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.

Trojnožka - Nedělní výlet VIIIb. - 8.5.1988 Zdeněk Kropáček x Dáša Kropáčková.

Hřensko

Pašerácká křižovatka - Nezákonné shromažďování VII. - 29.10.1988
Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.

Kyjov

Křinická branka - Levá náhorní hrana V (VIIc). - 26.6.1983 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Kyjovský král - Náhorní cesta VII. - 2.5.1992 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček, Z.Patzelt.
Obří hlava - Trpasličí cesta VII. - 20.10.1984 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Smrtka - Zubatá cesta VII. - 4.11.1984 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Velký muž - *Jihovýchodní hrana VIIb. - 10.9.1983 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.
Věž Bílého potoka - Tichá pošta VIIb. - 18.8.1990 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Věž Bílého potoka - Varianta VII. - 20.7.1991 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.

Srbská Kamenice a Všemily

Kanec (Prase) - Všemilské country VIIb. - 31.8.1985 Dáša Kropáčková, B.Kropáčková, Z.Kropáček.
Větrná věž - Noční mury VII. - 12.5.1988 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.

Tokáň

Křinický král - Návrat k monarchii VIIc. - 22.8.1992 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček, M.Benešová.
Napoleon - Waterloo VI.(VII.). - 3.5.1986 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Šikmá věž (Kámen psiho počasí) - Žlábek VII. - 10.7.1983 Dáša Kropáčková, J.Ondrouch, Z.Kropáček.

Vřesová dolina

Houbařská věž - Volná tribuna VII. - 1.5.1988 Dáša Kropáčková, Zdeněk Kropáček.
Olešská věž - Jihovýchodní hrana VII. - 19.4.1988 Dáša Kropáčková x Zdeněk Kropáček.

Vysoká Lípa

1.Ferdinandova věž - S bohem bratia! VII. - 20.6.1992 Dáša Kropáčková, Zdeněk Kropáček, M.Benešová, P.Dostálová.
1.Ferdinandova věž - Údolní cesta - pilířová varianta VII. - 12.10.1986 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
4.Ferdinandova věž - Cesta 125.výročí VIIb. - 25.6.1989 Dáša Kropáčková, Zdeněk Kropáček.
Ferdinandův roh - Střecha VII. - 13.5.1988 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.
Pádlo - Divoká voda VII. - 21.6.1992 Dáša Kropáčková, Z.Kropáček.

Foto © Zdeněk Kropáček a archiv autorů

Expedice Doga

Tisá – Ostřížky, 15.-17.9.2006

Luboš Třeba

Nejdek

P o č a s í může vyjít tak padesát na padesát. Ale když budu pořád takhle kalkulovat, nedostanu se nikdy nikam. S vědomím, že to nějak dopadne, startuju v pátek odpoledne směr Tisá. V Klášterci se radím za Milana, v Chomutově nabíráme Blahouše. V Tisé máme v půl osmé na Kačáku sraz s Karlosem. Ten se objevuje v půl deváté. Během večera se u stolu připojuje Martin z Liberce, a taky on a ona (sakra – ta jména!) z Ústí. Večer příjemně ubíhá, s rostoucím počtem čarek roste i dobrá nálada. Kolem půlnoci jede naše část bydlet, Karlos s Martinem pokračují v noční jízdě návštěvou dalšího restauračního podniku. Spíme asi jeden kilometr nad Kačákem u jiného brčálníku jménem Cihlák. Je uprostřed širého pole, kolem je jen pár osamělých stromů. Po pláních se prohání silný studený nárazový víchr, který věští příchod dešťové fronty. Usínám asi za 10 vteřin.

Probouzím se po cca osmi hodinách. Po obloze se ženou těžké olověné mraky a na spacák dopadají první kapky. A je to v pr... A nebylo. Snídáme, balíme a jedeme směr Ostřížky skály. Už kolem jedenácté hodiny se obloha vyjasňuje. Zbývá pár lehkých mráčků a z oblohy se směje sluníčko. To je odměna za to, že jsem nevyměknul doma a jel sem!

Vytvářím lezeckou dvojici s Blahoušem. On na prvním, který dosud na písku nikdy nic nevyváděl, a proto volí jednoduché cesty. A já, který si na druhém v lehčích cestách libuji. Zkrátka dokonalá dvojice! Začínáme na Vstupní bráně. Prý je to šestka?! Opět hned od začátku přestávám cesty rozlišovat podle průvodcovské klasifikace. Děním je jen na ty, které asi vylezu, a které asi ne.

Tahle „šestka“ je tak za čtyři. Na rozdíl od některých následujících, kde to cítím přesně obráceně. V pozdním odpoledni máme za sebou 5 cest. Paráda! Nejzajímavější byl asi „Výstřel“. V pasáži kolem kruhu jsem už byl nahlodán ho bafnout do ruky, případně se usadit do sedáku. Ale Blahošovo povzbuzování. „...pojd', pojd', máš na to, zaber...“ a podobně, mě skutečně přinutilo k nevšedním výkonům, cesta byla moje! Hledám na závěr ještě něco zajímavého, lehčího. Nacházím krásnou Dámskou věž, na kterou vede zdola široký a nahoře úzký komín. Podle průvodce za II. To by měl vylízt i beznohej. ...Jsme nahoře. Tak jestli tohle je dvojka, tak už jsme dneska museli vylízt aspoň desítku. Ach ty stupnice!

Než se sbalíme, než si Míša Vyleťal vyzkouší 10 pokusů v boulderovém nástupu cesty „Pouťová stěna VIIb“, než dojdeme k autu, než koupíme pivo v bufetu, a než dojedeme na parkoviště, je tma. Čeká nás noční cesta k bivaku. Jinak celkem normální procházka. Ale po letním řádění dřevorubců, kteří všechno pokácené nechali ležet tam, kde to padlo, je to o zlámání nohou.

Bivak pod skálou. Potmě hledáme použitelné dřevo. Oheň už hoří. Dřív, než začne Svinčo brnkat na kytaru, vynoří se ze tmy Karlos s Martinem. Po včerejší noční pouti a celodenním lezení jsou trochu unavení, zejména Martin. Karlos mu dal co proto – jak v hospodě, tak přes den na skálách.

Při večerním hraní mě potkal jeden příjemný zážitek. Zabloudili jsme do textů a hudby dávno minulých. Ještě z doby, kdy jsem jako adolescent s usárnou a celtou čundral po lesích a potlachách. Texty jsem vyhrabával z nejhlubších geologických vrstev své paměti.

Jaké bylo moje překvapení, když Martin – téměř o celou generaci mladší – je všechny znal! Prý zná všechno od své mámy, která byla asi podobného ražení, jako tenkrát já. Díky Martine!

Nedělní ráno. Prý jsem chtěl na nějakou věž. Že já blbec radši nedržel hubu. Jdeme směr Doga. Za chvíli jsme pod ní. Viděl jsem jí už na fotkách. Skutečnost je ještě impozantnější a horší. Vzpomínky na Strážce Dolního Žlebu jsou stále živé. Stará cesta je prý za IV. Zdejší klasifikaci jsem si osahal už včera. Nebudu to rozvádět – do tohohle nejdu... Abychom si spravili náladu, Blahoš vytáhne údolní cestu na předskalí Dogy. Krásná cesta na závěr víkendu. Je kolem třetí hodiny a já musím balit. V podstatě pěkný vydařený víkend. Jenže...

...jenže Miss Doga mi pořád leží v hlavě. I po čtyřech týdnech.

Takže Svinčo – budu sbírat morální síly. Nevím jak dlouho, ale při první příležitosti Tě poprosím, abys mi jí ještě jednou vytáhnul. Vlezu do toho a děj se skálolezecká vůle boží!

Foto archiv autora a **Sponge**

Dvě zprávičky z hor

Norsko & Malá Fatra

Jindřiška Řeháková

CAO Děčín

Akce první

Hory Norska, které jsem absolvovala v srpnu s Terezkou...

My tam nejen šlapali po horách, kde jsme obdivovali nádherná jezera, fjordy, řeky a ohromující vodopády. Počasí fantastické, koupali jsme se všude, i za polárním kruhem! Na loukách jsme zobali borůvky a oranžové plody ostružiníku morušky, a ve vyšších polohách jsme trekovými hůlkami čechrali koberce nejrozmanitějších lišejníků. Ještě výše jsme konečně nafotili stádo sobů a klouzali (i padali) na ledovci v nejvyšším pohoří Oktindane.

Nu a protože šlo o expedici vedenou horolezci (V.Holeček z Mnichova Hradiště), splnili jsme si i jeden z horolezeckých snů - vylezli jsme si symbol Lofot - krásnou rohatou věž Svolveaer geitu. Dvě lanové délky pěkně cesty na žule, klasifikace V. Terezka ji vysápala v mých lezečkách, já v malých vypůjčených, tlačily, avšak znáte to: Tak jako dole šumělo moře, stejně tak v mé krvi moře báječného adrenalinu!

Cestu za polární kruh mohu tedy shrnout do pouhých dvou slov: Maximální zážitek!

P.S.: Kdo má zájem, mohu zapůjčit exkluzivní CD, s originální hudbou!

Akce druhá

Malá Fatra a medvědi...

A plynule navazují zprávou o další vydařené akci:

Nejspíš přímo sv. Václav posvětil počasí kolem svého výročí - všude bylo krásně! Tedy i na Malé Fatře!

Přešla jsem ji se dvěma rytíři a klaplo nejen to počasí, fungovala i kondička - takže za dva dny jsme s plnou polní dali spoustu kopců od Zázrivé nahoru, oba Rozsutce, Pol. Grůň, Chleb, oba Kriváně, Suchý... dolů pak ke Strečnu. Chlapi spočetli převýšení na 2.700 m.

Malá Fatra - to jsou nádherné kopce, krásná nedotčená příroda, málo lidí a občas i medvědi huňáci..

S foťákem jsem pídila po medvědech, byli avšak zalezlí. Ale údajně se poblíž nejen vyskytli, ale i otravovali! Takže jsme třeba potkali chlápka, který cinkal rolničkami - aby prý o něm šelma věděla včas! Jestli měl u sebe i (doporučený) pepřový sprej, to nevím, ale vyslechla jsem si:

„Víte, jak se pozná medvědí trus?? Podle toho, že v něm krom té piksly a pepře najdete - i ty rolničky!“

Takže - dejte si na Slovensku pozor, nicméně:

**Koho pociť štěstí klika,
Ten přežije – i brtnika !**

A ještě dva obrázky z Norska (z celkových asi 300 ks).

Vlevo jeden z mnoha pohledů na typickou norskou krajinu, vpravo horolezecký symbol Lofot - rohatá věž Svolveaer geitu. Dvě lanové délky, klasifikace V vylezli: **V.Holeček** Mnichovo Hradiště, **J.Řeháková** CAO Děčín a **T.Řeháková** CAO Děčín.

Ahoj, Jindřiška

Zpráva pro všechny quakery

Krátká zpráva, ale o velké události..

Eva Dcera Zápotocká
CC Dubí

V neděli 24. září 2006 byla slavnostně vložena na jednu z nejvýznamnějších věží Rájce Čudlovo ucho (která byla pojmenována podle kamenu, který se nachází v blízkosti věže a připomíná ucho našeho kamaráda Čudly) vrcholová knížka. Malbu v knížce vytvořil Jirka Švadleňák. Pobavení nad tímto vtipným obrázkem je jistě příjemná tečka za zdoláním obtížných údolních cest vedoucí na tuto dominantu Ostřížích masivů, jako třeba nejznámější a nejlezenější cesty Bobek na cestě.

V tento den, který se jistě zapíše do dějin lezení, dokonce přijel do skal sám Petr Bubla Čudla, který osobně knihu na vrchol vložil i přes veliký vítr, který zrovna vál.

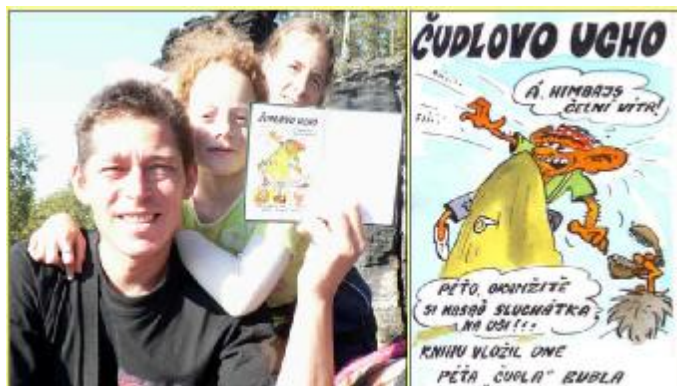
Do této nevidané události se chtěla zapojit většina přítomných, proto se v jednu chvíli ocitlo na vrcholu věže rekordních jedenáct lidí včetně třináctileté Barbory a pětileté Natálky.

Věřím, že se vrcholovka bude muset zanedlouho měnit za novou, jelikož na tuto velkolepou věž se stojí neustále fronty.

Přeji příjemné zážitky při zdolávání úskalí cest na Čudlovo ucho.

Na snímku vlevo se **Petr Čudla Bubla** připravuje na svůj velký lezecký výkon, vpravo v akci - **Petr Holajz Holík** jistí, leze **Čudla**, a vpravo stoupá **Radim Příbyl**

Čudla s vrcholovou knížkou na vrcholu svého ucha :o)
Za ním **Barča** a **Radim ml.**

Ano, i já jsem zdolala (asi tak po stopadesáté) význačnou cestu Bobek na cestě. Cesta musí končit na vrcholu podáním ruky, že...

Vlevo jistí Holajz další lezce. Leze Jirka Švadleňák a vpravo od něj jistí Radim lezoucí Lenku Příbylovou.

A kolik nás bylo nakonec na vrcholu?? Můžete si přepočítat...

Foto archiv autora

Něco o jachtingu

Aneb malé odbočení od lezení..

Petr Kučera
CAO Děčín

V roce 1951, Holanďan **Uilke Van Essen**, navrhl pro vyhledávací soutěž novou okruhovou závodní plachtnici. Svoje kvality prokázala při mnoha závodech a v období 1960 až 1993 byla olympijskou třídou. Jedním z důvodů jejího vyřazení z olympijské třídy bylo i to, že pro velkou plochu plachet nejsou - zejména posádky z dálného východu - tuto loď schopni vyvážit ani ve středním větru. Podobné důvody vedly později k nepřijetí třídy Contender – to je něco podobného v jednomístné variantě. Přes letitou konstrukci však zůstává Flying Dutchman hydrodynamicky nejpropracovanější a nejrychlejší dvoumístnou plachtnicí mezi kategoriemi typu dvoumístná dinghy.

U nás nebyl tento typ nikdy příliš rozšířen. Jednak je to v závodní podobě poměrně drahá záležitost, vytrimování lodě je složité a navíc značná plocha plachet vyžaduje sportovní pojetí již ve větru, ve kterém se na jiných typech ještě věnují opalování...

Ale.. ..nemožnost zúčastnit se olympiády tuto loď postavila mimo okruh zájmu soutěživých jachtařů a tím umožnila

nadšeným amatérům získat kvalitní sportovní loď. Z mého pohledu udělal olympijský výbor vyřazením třídy FD to nejlepší, co mohl.

Když jsem asi před dvěma roky chodil po břehu Nových Mlýnů, s rukama vytahanýma po celodenním surfování, napadlo mne, že by nebylo špatné svézt se na hladině taky někdy v sedě... Člověk mívá všelijaké nápady. K dispozici se zdálo dost lodí třídy Fireball, které zahálely na břehu v nejrůznějším stavu zchátralosti. Plán jsem zkonkultoval s jediným mi tehdy známým jachtařem – **Tomášem Melenem** a dozvěděl jsem se, že Fireball je pramice a že mi půjčí „Holanďana“. K tomu opravdu došlo a od té doby se věnuji objevování tajemství plavby na této nádherné formuli 1 jachtingu.

Před prvním vyplutím jsem se snažil získávat informace a většinou to byly zděšené pohledy a věty typu „...no ty vole, to sis teda vybral akci“, „...to je jak windsurfing“, „...to teda žádná rekreace není, radši si poříd' piráta“...

Nakonec to zase tak zlé nebylo, i když kritické chvíle byly a určitě zase budou.

Jezdím buď se **Zbyňkem Homolou** nebo se synem. Je až neuvěřitelné, jak je ta loď snadno ovladatelná a jak ochotně zrychluje i ve slabém větru. Když trochu zesílí – a ani nemusí moc – tak se ukáže, co to je sportovní plachtění. Na rychlost jsem na vodě zvyklý z windsurfingu, ale něco jiného je, když se rozjede šestimetrová loď. Člověk visí nad vodou v hrazdě a pozoruje, jak se zdvihá před nad vodu. Ve vlnách má kosatník co dělat, aby ho odstříkující voda nesrazila z lodí. Občas se to sice stane, ale díky hrazdě se po krátkém letu zase vrátí na loď. Surfování je proti tomuhle suchá záležitost.

Sezóna sice pomalu končí, ale již je nutno se připravovat na další. Na Zbyňka udělala jízda takový dojem, že si pořídil vlastní loď. Takže se děčínská flotila rozrostla..

Foto archiv Petra Kučery a iNet

Bouldering ve Veseckém údolí

Pěkné lezení nedaleko Liberce

Michaela Loudová

Liberec

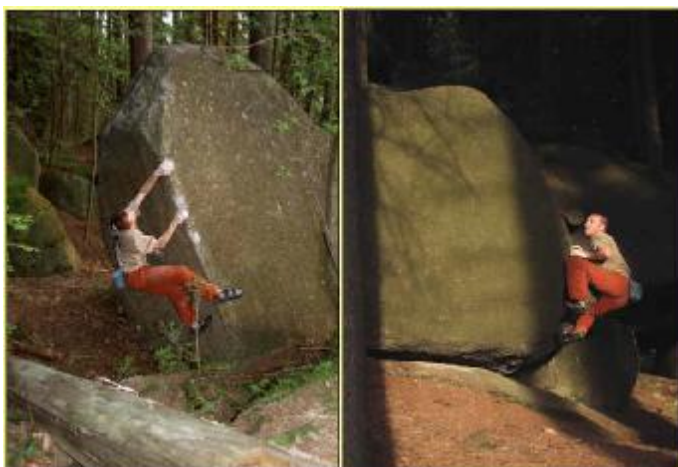
Oblast žulových nazelenalých skalek, na jihovýchodním okraji Liberce - blízko městských čtvrtí Vesec, Rochlice, Doubí a na okraji obce Vratislavice nad Nisou. Jižně navazuje na lesní komplex Císařský kámen - slouží k rekreaci a relaxaci obyvatel blízkých sídlišť i širšího okolí. Dokonalé místo na procházky se psem, s lezačkama a pytlíkem v batůžku.

Ideální po práci na skok s kolem i bez kola, se psem i bez psa, s kamarádem i sám. Lze spojit s hledáním hub, sbíráním borůvek, popíjením v altánu hned u rybníka, s rybařením, s procházkou s kočárkem či prckem a další činností.

Je to úžasné území plné zeleně, tichých zákoutí, kam jen tak nikdo nevstoupí. Skalky mají nazelenalou barvu, ale nejsou posety mechem, jak by se z fotografií mohlo zdát. Jen zrnitá žula občas někde dře prsty, rozdírá kůži a drobné krystalky se tam, kde se moc neleze, i odlomí. Toto krásné zákoutí si oblíbili v poslední době bohužel i bezdomovci, kteří veškeré odpadky po sobě zanechávají přímo pod skalami i jejich blízkém okolí.

Svou polohou a velikostí je území předurčeno ke krátkým vycházkám a každodenní rekreaci obyvatel z přilehlé městské

zástavby a také k výletům do širšího okolí. Podél Taichu (Veseckého - Mlýnského rybníka) vede trasa naučné stezky, která pokračuje dál údolím proti toku Lučního a Mlýnského potoka, pramenící na úpatí Císařského kamene. Cesta, po které stezka vede, je doplněna o dřevěné mostky, povalové chodníčky a celkem sedm informačních tabulí, které seznamují návštěvníka se všemi zajímavostmi, které se Veseckého údolí dotýkají.

Fotografie hovoří samy o sobě. Klid, pohoda, zelená uklidňující barva, skalky volající jen po kůži na bříškách vašich prstíků.

V zimě se z této oblasti stává vyhledávaný kout Liberečáků - běžkařů, neboť zde byl vybudován běžecký areál s upravenými tratěmi, sněžnými děly, osvětlený i pro lyžování navečer. V těchto místech se bude za tři roky konat Mistrovství světa v klasickém lyžování, proto se na trasách neustále pracuje i na zázemí a jiných věcech. Trasy jsou těžší, nejsou určené pro opravdové začátečníky. Však přijďte a uvidíte sami, třeba pomůžete ještě rádi do Jizerek...

Foto © Michaela Loudová

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – levý břeh

Kulich – Vernisáž VIIIc

3.9.2006

Petr Laštovička x Pavel Černý, Jeník Pleticha, Jiří Slavík
Vlevo z terasy (vlevo od cesty Křehké vztahy) stěnou přes BH, kruh a další 4 BH k závěrečnému kruhu téměř pod vrcholem.

Vodnář pravá část – All You Can Eat VIIIc

24.9.2006

Lukáš Rakoncaj + Robert Hes
Středem stěny přes 6 kruhů a slanin.

Strážce mýtiny – Var. Údolní cesty „Zaza“ VIIIc

24.9.2006

Robert Hes + Jiří Rajský + V.Hes (Hary)
Koutem na balkón (uzel), vpravo stěnou přes 4 kruhy a libovolně na vrchol.

Strážce mýtiny – Guru IXa

24.9.2006

Robert Hes + R.Žemlička + Lukáš Rakoncaj
Středem údolní stěny přes 7 kruhů na vrchol.

Tvář – Pleťová maska RP VIIIc

7.10.2006

Pavel Černý x Petr Laštovička
Cestou Tváří v tvář nad 1.BH do sokolika a vpravo přes 4 BH do velkých chytů. Und zurück.

Soudce – Korunní svědek RP IXb

22.10.2006

Petr Laštovička x Pavel Černý
Levou částí stěny přes 4 BH na vrchol.

STŘÍPKY..

Skály u Beškova

Skály u Beškova je menší oblast na SV okraji Dubských skal. Za jeden den se dá stihnout vylézt na všechny vrcholy a zdatnější přelezou i většinu cest. Věže jsou rozdílného charakteru – nejspodnější ve svahu Beškovského kopce jsou hodně solivé a lámavé (napovídá i název jedné z nich – Solnička), nahore jsou naopak pevné až hodně pevné (zase napovídá název – Křemenáč. Nikoliv podle chutné houby, ale podle křemenu). Po lese na vrcholu kopce jsou pak porůznu rozházené různé kameny, bloky a viklany, na kterých se dá dobře boulderovat. Jeden z viklanů je ostatně veden v průvodu jako Ležatá věž.

Knížky někde jsou, jinde chybí a dá se narazit i takovýto zlepšovák – vrcholová kniha na vrcholu Hlaváčku (viz foto)..

Foto © 2006 Sponge

Doga ještě jednou

Luboš Třebo ve svém článku „Expedice Doga“ dobře popsal pocity lezce, který přijde pod tuhle překrásnou a vysokou věž poprvé – nechce se věřit, že tam někdy může vést Stará cesta za IV. Ale vede a je neobyčejně pěkná.

Stejně parádní jsou i ostatní cesty na ni i na okolní masivy – jen to chce trochu lépe umět pracovat se smyčkami. Pak se ty cesty dají i slušně zajistit.

Několik inspirativních fotografií z popisovaných cest nám zaslal známý horolezec **František Žid** (na snímku vpravo s bílou bekovkou) z Povrů, když si do tohoto malebného koutu vyrazil zalézt s **Jakubem Martincem** z CAO Děčín..

Tisá, věž Doga, dříve také zvaná Zsigmondi nebo i Švédská věž.

Seznam cest na její vrchol:

- Stará cesta IV - 26.7.1908 Paul Keppler, R.Kopprasch.
- Schmiedelova varianta V. - 1915 Alfred Schmiedel, E.Vetter.
- Západní spára VI - 12.5.1912 Karl Beier, R.Hennig, G.Peisker.
- Cesta kameníků VI - 25.8.1912 Emil Vetter, B.Schneider, F.Frank.
- Údolní cesta VIIb - 1920 O.Dietrich, P.Bader, E.Hentschel, J.Unger.
- Přímá varianta VII - 24.6.1962 G.Tschunko, F.Grunt, R.Hink, M.Chlad.
- Severní cesta IV - 10.6.1965 Miloš Matras, J.Budín, G.Tschunko.
- Pravá západní spára VII - 1.7.1969 Karel Bělina, L.Oujezdský.
- Psí knížka VIIIc - 29.9.1990 Karel Bělina, V.Svítek.
- Narozeniny VIIIa - 6.9.1991 Manfred Vogel, G.Hühnchen, D.Fahr.
- Roudnická cesta VIIIc - 16.7.2005 Z.Němec, T.Fryda, O.Krejza, S.Krob.

František Žid leze masivy naproti Doze. Pevná a členitá skála.

Foto archiv F.Ž.

Horolezecký orientační běh

29.10.2006 - XXXII. ročník

kategorie - muži: 5 500 m, 16 kontrol

pořadí	jméno	klub	výsledný čas
1.	Dikoš Pavel	OK Jiskra N.Bor	63,46
2.	Vlček Petr	KOB Děčín	69,92
3.	Horák Martin	Reaktor Děčín	78,83
4.	Souček Jiří	-	79,50
5.	Suchý Martin	HK Chřibská	85,11
6.	Štěpán Petr	ASK Děčín	85,24
7.	Dudík Petr	Loko Beroun	87,61
8.	Vlk Josef	ASK Děčín	90,14
9.	Semík Jaroslav	Reaktor Děčín	91,37
10.	Nehasil Vladislav	HO Boletice	98,15
11.	Stibal Ivan	KOB Děčín	98,72
12.	Kviz František	-	100,32
13.	Šafařík Milan	CAO Děčín	116,30
14.	Kurus Marian	-	116,80
15.	Michlík Mirek	Alpin I Praha	135,02
16.	Bumba Jindřich	HO Boletice	disk.
17.	Miřijovský Přemek	HO Start	disk.

kategorie - ženy: 3 900 m, 11 kontrol

poř.	jméno	klub	výsledný čas
1.	Patzeltová Beatrice	KOB Děčín	66,57
2.	Dudíková Hana	Loko Beroun	82,87
3.	Nehasilová Zuzana	HO Boletice	94,95
4.	Straussová P. a Jirka (9let)	-	103,94
5.	Sedliská Tereza	HO Doprava	111,10
6.	Stibalová Pavla	KOB Děčín	132,82
7.	Součková Zuzana	-	135,80
8.	Andrejkovičová Nikola	HO Boletice	155,82

kategorie - bez lezecké kontroly: 3 900 m, 10 kontrol

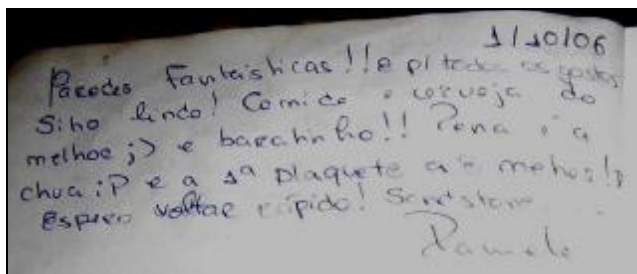
pořadí	jméno	klub	výsledný čas
	Patzelt Vilém (13 let)	KOB Děčín	66,10

Závod se konal na mapě "Jehla 2" z roku 1996, měřítko 1:10000. Muži i ženy měli jednu lezeckou kontrolu. Čedičová věžička, vysoká přibližně 5 m. Postup byl přemostěním na vrchol a slánění.

Počasí tentokrát nepřálo. Pršelo a chvílemi velmi vydatně. Některým závodníkům nevydržel mapník a mapy se jim rozpily. Věkový koeficient byl uplatněn od 30 let.

Jana a Jaromír Pospíšilovi

Nadšení z Labáku..

Zápis v knize místních horolezců U Kosti v Dolním Žlebu :o)

Běh Labským údolím

4.11.2006 - XXXIII. ročník

V sobotu 4. listopadu se konal již XXXIII. ročník Běhu Labským údolím. Po celou dobu závodu vytrvale přšelo, občas se sněhem, teplota pouhých 2 - 3°C, trať pokrytá mokřým listím. Přesto se na start postavilo celkem 46 závodníků ve všech kategoriích.

V mužích zvítězil **Jaroslav Hauzírek** z ASK Děčín, před **Petrem Štěpánem** a **Zdeňkem Antošem**. Z horolezců doběhl nejlépe **Milan Šafařík** (CAO Děčín), na celkově velmi pěkném šestém místě.

V ženách vyhrála ve výborném čase **Ilona Škállová** z CAO Děčín, stíhaná **Věrou Utínkovou** a **Alenou Stibalovou**.

Poděkování patří Klubu orientačního běhu Děčín, který v pořádní Běhu Labským údolím navázal na tradici založenou před více jak třiceti lety HO Děčín..

Výsledková listina

Muži – trať 16 km

- Hauzírek Jaroslav, ASK DC 1:07:15
- Štěpán Petr, KOB Děčín 1:08:44
- Antoš Zdeněk, Kolovraty 1:08:56
- Duben Jan, 1:10:18; 5. Zamazal Aleš, 1:10:44; 6. Šafařík Milan, 1:10:55; 7. Parlesák Ivan, 1:11:30; 8. Nádvořík Jan, 1:13:10; 9. Duben Jiří ml., 1:13:14; 10. Bulva Pavel, 1:13:29; 11. Riosa Nic, 1:13:41; 12. Stibal Ivan, 1:13:53; 13. Handlír Jan ml., 1:14:25; 14. Semík Jaroslav, 1:15:50; 15. Horák Martin, 1:15:50; 16. Mocker František, 1:16:35; 17. Parlesák Jan, 1:17:15; 18. Javůrek Tomáš, 1:19:02; 19. Vlk Josef, 1:19:10; 20. Jordák Jan, 1:19:20; 21. Rychnovský František, 1:20:40; 22. Mocker Milan, 1:21:26; 23. Kolorenč Pavel ml., 1:21:36; 24. Bilič Ctibor, 1:24:18; 25. Nádvořík Miroslav, 1:26:58; 26. Nehasil Vladislav, 1:27:48; 27. Malec Jiří, 1:32:40; 28. Duben Jiří, 1:35:45; 28. Kolorenč Pavel, 1:35:45.

Ženy - trať 8 km

- Škállová Ilona, CAO Děčín 34:43:00
- Utínková Věra, OK Nový Bor 35:14:00
- Stibalová Alena, KOB Děčín 36:06:00
- Hrochová Lenka, 38:38:00; 5. Vičková Jindra, 39:22:00; 6. Stibalová Pavla, 39:40:00; 7. Nehasilová Zuzana, 44:07:00; 8. Sedliská Tereza, 45:05:00; 9. Sedliská Pavlína, 45:06:00.

Dorostenky - trať 8 km

- Kozlíková Kateřina, 2. Antoniová Lucie, 3. Vičková Klára.

Dorostenci - trať 8 km

- Andrš Ondřej, 2. Němec Tomáš, 3. Mocker Miroslav, 4. Mocker Vít, 5. Mocker Martin.

Minižáci - trať 150 m

- Nehasilová Verunka

Foto Archiv I.Š.

Rozlučka s letním časem

Symbolická smuteční rozlučka s letním časem proběhla v sobotu 28. října 2006 v lezecko - výletní osvěžovně U Kosti v Dolním Žlebu. Protože Uragán Andrew nedorazil, byl nahrazen neméně zdrcujícím pivo - travním orkánem.

Velice milým okamžikem bylo posílení našich řad kamarády z Horoklubu Chomutov a HO Tisé. Veselo pak bylo trojnásobně!

Když se vraceli z rozlučky poslední účastníci, nad Labským údolím už svítalo. A tu náhle, v okamžiku, kdy se jeden z nich nečekaně otočil, na poslední chvíli zahlédl, jak si to letní čas uhání kamsi k obzoru.

Byl to pohled krásný i smutný zároveň..

Účastníci rozlučky s letním časem

Květa Beránková, Horoklub Chomutov; **Milan Uhe Cestr**, CAO Děčín; **Pavel Pavouk Černý**, CAO Děčín; **Táňa Tanita Hrabánová**, CAO Děčín; **Tomáš Hrabáň**, CAO Děčín; **Jiří Houba Chára**, CAO Děčín; **Petr Jícha**, CAO Děčín; **Jan Jordák**, CAO Děčín; **Jiří Kudrna Kudrnáč**, CAO Děčín; **Karel Pilch**, HO Tisé; **Pavla Pilchová**, HO Tisé; **Mirek Salaba**, HO Tisé; **Rybka Salabová**, HO Tisé; **Milan Svinčo Svinářik**, Horoklub Chomutov; **Libor Turbo Svoboda**, CAO Děčín; **Jiří Chosé Šťastný**, Horoklub Chomutov; **Dana Švabíková**, HO Tisé; **Jaroslav Uher**, HO Děčín; **Lucka Urxová**, CAO Děčín; **Alena Vaiska Vaisharová**, CAO Děčín; **Zdeněk Vajsharó Vaishar**, CAO Děčín; **Roman Vodička**, CAO Děčín a další nezapsaní...

Foto © 2006 *Různí autoři*

Filatelistické okénko

Zajímavost této 50ti centové belgické známky pro horolezce tkví ve vyobrazené osobě. Je jí **belgický král Albert I.**

Albert I. byl velmi oblíbeným panovníkem a jeho velikou zálibou bylo horolezectví. Sám vytvořil několik prvovýstupů, jeho jméno nese například i jeden alpský vrchol. V Belgii rád lezl v oblasti Freyer. Dlouho mu nedávala spát místní věž s názvem „Rocher inaccessible“ (*snad není třeba překládat*).

Bohužel, 17. února 1934, při pokusu o prvovýstup, ze zde král Albert zabil. Skála byla na jeho počest přejmenována na Rocher du Roi Albert a z piety je zde zakázáno lézt.

Něco více, o této zajímavé postavě belgických novodobých dějin, připravujeme do příštího čísla CAO News..

Nejtěžší saské věže

Před časem jsme se pokusili sestavit seznam nejobtížněji dostupných vrcholů (věží) u nás. Nyní přinášíme seznam nejtěžších vrcholů v Saském Švýcarsku tak, jak je uvedený na stránkách www.marg.kummerufer.de.

(*Vždy pořadí, název věže, cesta a obtížnost a rok vylezení.*)

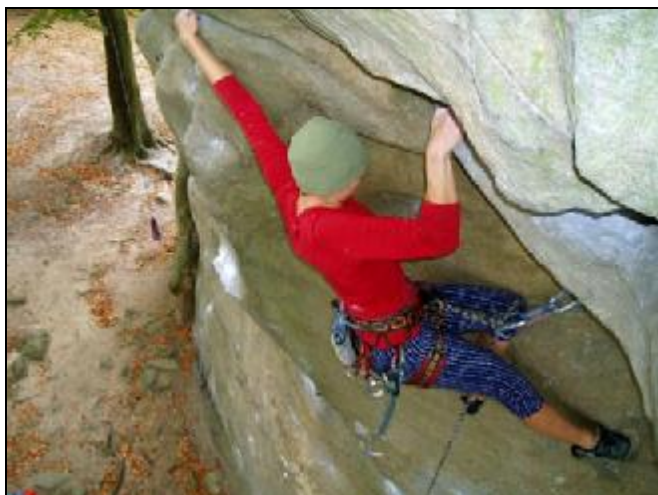
1. Bärfangkegel - Alter Weg o.U. IXa, 1950
2. Friensteinkegel - Alter Weg o.U. VIIIc, 1952
3. Märchenturm - Alter Weg o.U. VIIIc, 1937
4. Teufelspitze - Alter Weg o.U. VIIIb, 1953
5. Weberschluchtturm - Kampftürmerweg VIIIa, 1965
6. Keule - Alter Weg VIIIa, 1961
7. Hauptdrilling - Dungervar VIIIa, 1913
8. Teufelsturm - Alter Weg o.U. VIIc, 1906
9. Heringsgrundscheibe - Klein aber fein VIIc, 1937
10. Dompfeiler - Alter Weg o.U. VIIc, 1909
11. Friensteinwächter - Alter Weg VIIc, 1909
12. Dezemberturm - Südostkante o.U. VIIc, 1952
13. Hirschgrundscheibe - Sonnenseite o.U. VIIc, 1911
14. Zwölfer - Alter Weg o.U. VIIc, 1963
15. Steinbruchturm - Promenade o.U. VIIc, 1949
16. Flohspitze - Alter Weg o.U. VIIc, 1915
17. Grenzspitze - Nordwand VIIc, 1932
18. Heringsturm - Krawattenkante VIIb, 1951
19. Schandauer Turm - Kurzer Weg VIIb, 1951
20. Wolfsturm - Alter Weg o.U. VIIb, 1915
21. Vorderer Verborgener Turm - Emporweg o.U. VIIb, 1909
22. Langer Israel - Alter Weg VIIb, 1920
23. Verlassener Turm - Alter Weg VIIb, 1924
24. Östlicher Schrammturm - Alter Weg VIIb, 1910
25. Raaber Säule - Alter Weg VIIb, 1916
26. Postakegel - Alter Weg VIIb, 1920
27. Wolfspitze - Umgehungsvariante VIIb, 1908
28. Däumling - Alter Weg VIIb, 1913
29. Kaaba - Alter Weg o.U. VIIb, 1930
30. Königsspitze - Alter Weg VIIb, 1929
31. Clementine - Westweg o.U. VIIb, 1914
32. Kleiner Amboß - Alter Weg o.U. VIIb, 1911
33. Brandkegel - Alter Weg o.U. VIIb, 1908
34. Rauschenspitze - Alter Weg o.U. VIIb, 1910
35. Trabant - Westkante o.U. VIIb, před rokem 1930
36. Kirnitzschkegel - Alter Weg VIIb, 1910
37. Axelturm - Alter Weg VIIb, 1917
38. Meilensäule - Alter Weg VIIb, 1921
39. Freier Turm - Untere Var. zum AW VIIa, 1913
40. Turm der Felsenbrüder - Alter Weg VIIa, 1913
41. Poblätzschwand - Alter Weg VIIa, 1925
42. Westlicher Schrammturm - Alter Weg VIIa, 1910
43. Hexenspitze - Pfefferkuchenkante VIIa, 1961
44. Arnsteiner Turm - Alter Weg VIIa, 1911
45. Hauptwiesenstein - Alter Weg VIIa, 1908
46. Wehlscheibe - Alter Weg VIIa, 1917
47. Tiefer-Grund-Turm - Alter Weg VIIa, 1920
48. Bergfriednadel - Alter Weg VIIa, 1920
49. Wolfsnadel - Alter Weg VIIa, 1912
50. Totensteiner Nadel - Alter Weg VIIa, 1910
51. Heringsgrundnadel - Alter Weg VIIa, 1907
52. Elbtalwächter - Alter Weg VIIa, 1909
53. Richterschluhtkegel - Alter Weg VIIa, 1910
54. Herkuleskopf - Klutweg VIIa, 1911
55. Unterer Lagerwächter - Ostkante VIIa, 1930
56. Tiedgestein - Südweg VIIa, 1909
57. Ostervorturm - Alter Weg o.U. VIIa, 1905
58. Gemeinschaftsturm - Maienkante VIIa, 1965
59. Domnadel - Alter Weg VIIa, 1909
60. Bärengartenscheibe - Alter Weg VIIa, 1922
61. Wackerzacke - Alter Weg VIIa, 1910
62. Mädel - Alter Weg VIIa, 1910
63. Reh - Alter Weg VIIa, 1911
64. Baustein - Elefantenrutsche VIIa, 1979
65. Rauschentorwächter - Alter Weg VIIa, 1909

-CNS-

Zdroj: <http://www.marg.kummerufer.de/gipfel.htm>

O.H.E.C. na Kozlovi

Martin Štěrba z **Original Hazard Extreme Climbing Opava** (O.H.E.C.) přijel na skok okusit moravský pisek do Chřibů. Krom jiného navštívil i chřibskou perlu Kozla. Během lezení stihl, jak je jeho dobrým zvykem, i fotit:

Pavčina Binková zdolává nástrahy kozlích převisů..

Podle našich agentur se tam Martinovi náramně líbilo. Inu, bodejť ne – v takovéhle společnosti :o)

Pavčina Binková & Edita Šafářová

PressFoto © 2006 **Martin Štěrba** O.H.E.C. Opava

Lezení, burčák a.. Chřiby

Také lezecká frakce >40 CAO Děčín strávila 14. - 17. září 2006 báječný prodloužený víkend, plný pěkného lezení a lahodného burčáku, na moravských pískovcových skalách.

..a není to tak nějak moc hladký??

..to vypadá na ten slavný kousek Tři veteráni 7+ z roku 2003 od Michala Rožka, Jary Blatného a Kuby Nováka!!

Potloukali se po Chřibech porůznu - Břestecská skála, Skály pod Barborkou, Zbojník, Karlova skála, Osvětimanské skály, Kozel..

Přes den lezení, večer hospůdka nebo sklípek. A líbilo se obojí: parádně odjištěné cesty v pevném materiálu i pohodoví lidé kolem skal nebo večer nad sklenkami burčáku. Jen škoda, že s **Jarou Blatným** jsme se těsně minuli..

Skály pod Barborkou, Dvojitá věž. Vlevo leze **Zdeněk Vaishar** cestu Štředová 4, vpravo **Jirka Chára** při úspěšném OS cesty (Na)stěnka 7.

Břestecská Hospoda pod skalou. Mají zde vynikající specialitu – horkou slivovici se sušenou švestkou. Mňam! U červeného stolu se zelenou plácačkou zleva **Milan Uhde Cestr**, **Zdeněk Vaishar** a **Jiří Kudrnáč**.

Protože veselé příhody vždy potěší, zvláště, potkají-li někoho jiného, máme pro vás také jednu. Naštěstí se obešla bez následků, ale bylo to o příslovečný fous..

Z Osvětimanek je to do hospody celkem daleko, tak jsme si sebou vzali na žízeň plechovkové pivo. Dali jsme si loka a šli lézt, plechovky stály dole u bágglů. Vylezli jsme, co jsme potřebovali a natěšení se vrhli dopít zbytek piva. Jen to zasyčelo, když v tom Kudrna vyprskl poslední doušek na zem. To, co se mu tak nelíbilo, byl živý sršeň, který si dopřával v jeho plechovce pivní lázeň. Zbytek dne se téma hovorů točilo kolem první pomoci při bodnutí sršně zevnitř do krku. Shodli jsme se, že nejučinnější by bylo propíchnutí hlitanu nožem. Dobrou chuť..

Nejhezčí přežené cesty:

Vzpomínka na Everest	5 OS
Sokolí léta	6- OS
(Na)stěnka	7 OS
Žoržova cesta	5 OS
Nýtová	7 RP
Bářina oblina	7- RP
Tomova	7- OS
(celkem jsme vylezli 24 cest)	

Účastníci zájezdu:

Milan Uhde Cestr, **Jiří Houba Chára**,
Jiří Kudrna Kudrnáč a **Zdeněk Vajsharó Vaishar**

Foto © **každý něco..**

Horolezecký časopis pro ženy

Asi to není tak špatný nápad, vydávat horolezecký magazín jen pro ženy. Časopis She Sends přináší mnoho zajímavých článků o lezeckých úspěších žen a dívek a jejich nádherné lezecké fotografie. Rozhodně to je dost zajímavé čtení (i pokoukání) nejen pro ženy, ale i pro muže...

Hmmm: **CAO News vs SHE News ??**

Titulní stránka časopisu **SHE SENDS**. Pokud se domluvíme s vydavatelkou, přineseme příště pár obrázků a přeložíme nějaký zajímavý článek..

Horolezecká svatba

Když už jsme psali o moravských pískovcích, sluší se vzpomenou jedné významné nedávné události.

Místní drtič a autor těžkých cest **Michal Rožek** se oženil..

Michal Rožek, Tomáš Pilka alias Svišť a krásná Marcela Rožková..

Gratulujeme!!

Foto © climbers-uh.net

Červova rozlučka

Vážení a milí spoluhorolezci,

nastal čas říci AHOJ (Ad Honore Jesu) a vydat se po vlastních stopách. Především se těším na ty, co měli mě rádi, zahrajou mi na kytaru nebo se budou v budoucnu zúčastňovat Alpiniády, která nyní chytla širší rámec spolu s ostatními "Soutěžemi mimo halu a stopu", nebo polezou s dětmi v rámci akce "Leze celá rodina".

Kytarový večírek prokládaný divadelními skeči, aneb Červova rozlučka se uskuteční v restauraci „U Klokočníka“ zezadu „Pankrácké věznice“ kousek od konečné tramvaje č.18 ve čtvrtek 16. listopadu od 18 hodin.

Dvě pozvánky na orientační běhy

II. ročník Příměstského nočního orientačního běhu

Ve čtvrtek **16.11.2006** večer, shromaždiště Pohostinství Lesná 7. Prezentace od 16:00 do 17:00 hod., start v 17:00 hod. Kategorie bez rozdílů (jedna trať), terén městský a příměstský – lesní a polní. Mapa Kamenička I. 1:2880, Kamenička II. 1:2000 a České středohoří 1:??000. Vybavení: busola (nutná!), oděv a obuv pro běh terénem, svítilna, mapník. Ceny: Pro prvního pohár, zbytek se uvidí. Startovné: 10,- Kč / s gulášem 50,-Kč. Prosíme všechny o potvrzení účasti – z důvodu dělání mapiček a objednání stolů v hospůdce. A to na tel.: 603 479 884 nebo email: dnehasil@mybox.cz, či osobně. Zdraví Vás a **Dáda a Ilča s Čertem**

Mikulášský noční orientační běh

1.12.2006, shromaždiště v Kámenu, U Lexů
info. **Ivan Stibal** tel.724596675

Jubilea v měsíci listopadu

Kulaté 40. narozeniny oslaví tento měsíc jeden ze zakladatelů CAO Děčín **Ladislav Frajbi Freiberg**.

Leoš Letoš Dvořáček z Horoklubu Chomutov oslaví 35. narozeniny

a předseda HK Děčín **Josef Hozák** dosáhne na metu 65 let.

Přejeme hodně radosti a smíchu, protože nejztracenější ze všech dnů je ten, kdy jsme se nezasmáli...

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Učiněná Tsaranoro Be..

VÝROČÍ

LISTOPAD 2006

- 1.11. Jiří Kilroy Chaloupka, předseda HTW Děčín
2.11. Rostislav Sedliský, HUDY sport
2.11. Leoš Letoš Dvořáček, předseda Horoklubu Chomutov
4.11. Adam Lošťák, CAO Děčín
6.11. Ivo Fompe Nový, KPH Děčín
11.11. Tereza Řeháková, CAO Děčín
12.11. Petr Kučera, CAO Děčín
15.11. Jana Pospíšilová, CAO Děčín
21.11. Josef Hozák, předseda HK Děčín
21.11. Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín
27.11. Martina Táboříková, CAO Děčín
28.11. Ladislav Frajbi Freiberg, CAO Děčín
29.11. Pavel Buky Henke, HK Varnsdorf

Všem oslavenčům blahopřejeme a přejeme – mnoho lásky,
v tváři jen z úsměvů vrásky, zdraví pevné jako skála...

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 16.11. Příměstský noční orientační běh II.ročník, pořádá David Nehasil a Ilona Škálková, info Ilona Škálková 724648694, David Nehasil 603479884
18.11. 12. ročník Běhu na Chlum (6,5 km, převýšení 368 m). Info Ilona Škálková
18.11. Běh Výpřez – Varnsdorf. Tvrdá akce pořádaná HO Varnsdorf. Info Karel Hofman
1.12. Mikulášský noční orientační běh. Shromaždiště v Kámenu, U Lexů. Info. Ivan Stíbal tel.724596675
2.12. Poslední slanění CAO Děčín. Horolezecká chata Dolní Žleb.
24.12. Štědrodopolední Ptačí stěny. Lezení a zdobení stromku pro zvířátka.
26.12. Tradiční Vánoční Bořeň. Lezení a posezení v restauraci v Kyselce. XVI. ročník.
28.12. Cyklistická vyjížďka do Německa. Pořádá Jarda Uher.
31.12. Oslava Silvestra.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Na běžky se vydáme se Zdeňkem Kropáčkem
Belgický král - horolezec Alber I.
Turnováci na Rabštejně
Zápisky z Nepálu a Indie
Nové cesty na pískovci i skále
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 13.12.2006!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Klub CAO Děčín pracuje na seznamu a mapě všech **potenciálních** (posledních) **lezeckých objektů**. Seznam už zahrnuje 44 skal ještě zdaleka není u konce. Proběhla již i jedna větší průzkumná expedice se zajímavými výsledky :o)
- **Pavel Henke** z HK Varnsdorf dokázal v rekordním čase zkompletovat nového průvodce na Dubské skály..
- „S trny v kůži hledám krásu růží“ se jmenuje zatím nejtěžší boulder na Mlýnském vrchu. Vede na Škuner, obtížnost je 8B+ a autorem je.. samozřejmě **Rost'a Štefánek** z CAO Děčín. Stiháte to vůbec sledovat??
- Kulturní akce v kempu Pod Císařem v Ostrově: nejprve 25.11.2006 kapely **Existence** (HC - Litoměřice) a **Tochilas** z Ústí n/L a pak 6. prosince 2006 **Jim Čert**. Není co dodat...
- **Dolní Žleb Company®** se vrátila z Madagaskaru a jako jaguáři zub si přivezla prvovýstup Shortcut RP 7c+ v 800 metrů vysoké stěně Tsaranoro Be (Veliká pěkná žena)..
- Dopolodne, před rozlučkou s letním časem, proběhl další „**CAO fest**“ – promítání nových i starších filmů z lezení, tentokrát v komornější formě (i když!) u **Zdenka Vaishara** v Prostředním Žlebu. Nejvíc se líbily nejstarší snímky..
- Mladička **Edita Vopatová** z Ústí nad Labem přežila v Ospu těžkou převislou cestu Maňána klasifikace 7c/c+.. Když se to umí, je to brnkačka..

Heslo na tento měsíc:

**Lepší CAO News v hrsti,
nežli National Geographic na střeše!**

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE V SOBOTU 2. PROSINCE 2006
V RÁMCI POSLEDNÍHO SLANĚNÍ, NA HOROLEZECKÉ CHATĚ V DOLNÍM
ŽLEBU...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ A TAKÉ ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY ČHS..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!